

Pentru o agitație politică vie, legată de sarcinile cele mai actuale

Agitația politică este un mijloc puternic de educare comunistă a oamenilor muncii. Cuvântul viu și plin de adevăr al agitatorului dispune de o putere deosebită: el însuși este masele la fapte mari în muncă, le inspiră încredere în forțele lor, le înfrumusețește voința de a birui toate greutățile.

Noile sarcini în construirea socialismului, trasate de Congresul al II-lea al partidului și Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 cer intensificarea muncii politice în rândul maselor.

Munca politică în rândul maselor poate să aducă rezultate numai atunci când ea este legată de viață. În perioada campaniei electorale munca de agitație a devenit — la sate — mai strâns legată de sarcinile actuale, zilnice, de activitate cooperativizării agriculturii, de pregătirea pentru campania agricolă de primăvară.

Pentru ca agitația noastră să capete un caracter și mai concret, mai eficient, ea trebuie să fie condusă zilnic de către birourile organizațiilor de partid. În această muncă trebuie să fie atrași comunistii cel mai pregătiți, deputații, utemiștii, fruntașii, inovatorii și fruntașii din agricultură, care au acumulat în perioada campaniei electorale o bogată experiență.

În această privință merită atenție experiența muncii cu agitatorii din Vinga. Instrucțiile sînt înțelese aici cu regularitate de către secretarul organizației de bază; zilnic cînd se fac leșuri cu agitatorii pe teren, secretarul organizației de bază merge și el din casă în casă. Seara, instruiți într-o scurtă ședință, agitatorii informează pe secretarul organizației de bază despre starea de lucruri pe teren, își împărtășesc părerile, experiența. Aceasta dă posibilitate agitatorilor să la cunoască de felul cum muncește unul sau altul din tovarășii lor. Într-un instructaj care a avut loc nu demult, s-au făcut cunoscuți agitatorilor experiența și metodele de muncă ale acelor agitatori care au obținut rezultate bune în cooperativizarea agriculturii. În felul acesta, după alegeri, agitația politică de masă se menține în Vinga la același nivel. Care e rezultatul? De la începutul anului și pînă a-

cum s-au înscris în întovășirea agricolă 84 de noi familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii.

Anul acesta, pe lângă unele organizații de bază, s-au organizat cursuri cu agitatorii. Programul lor prevede expunerea de lecții și referate pe teme politice, probleme ale economiei concrete, precum și generalizarea experienței înaintate în munca de agitație. Activitatea acestor cursuri este bine organizată în comuna Frumusești. Aici agitatorii frecventează cu regularitate lecțiile predate de activiștii ai comitetului raional de partid. Tov. Gheza Barany, secretarul comitetului de partid comunal, se preocupă cu multă răspundere de educarea politică a agitatorilor. Asemenea exemple sînt multe.

Cu toate acestea, nivelul ideologic și avîntul agitației politice rămîne încă în urmă față de cerințe, față de sarcinile noi puse de partid.

Munca politică în rândul oamenilor muncii este un lucru complicat și de răspundere, ce poate fi încredințat numai oamenilor care au o pregătire suficientă și cărora le place această mîslune nobilă. Desori însă putem întîlni agitatori cărora le lipsește cunoștințele necesare, care n-au calitățile necesare unui agitator. Aceasta are loc, de regulă, acolo unde se manifestă formalism în completarea rîndurilor agitatorilor, unde ei există numai pe hîrtie. Așa stau lucrurile, bunăoară, cu colectivele de agitatori de pe lângă organizațiile de bază din Șofronea. Despre ce muncă de agitație putem vorbi aici dacă unii dintre agitatori nici nu știu cel puțin unde să desfășoare munca de lămurire? Tov. Iosif Olah, secretarul comitetului de partid comunal, precum și secretarii organizațiilor de bază consideră, după cum se vede, ca ceva secundar conducerea muncii de agitație.

Pentru ca munca de agitație în masele largi de oameni ai muncii să fie la nivelul cerut, să le mobilizeze la realizarea cu succes a sarcinilor puse de partid, trebuie în primul rînd îmbunătățit efectivul de agitatori, completîndul cu oameni din rîndul tovarășilor care s-au evidențiat în campania electorală. Dar,

(Continuare în pag. 2-a)

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al sîturilor populare orașene și raional

În întîmpinarea Zilei ceferistilor

PRIN STAȚIA C.F.R. ARAD

Împiegatul de mișcare Mihai Manelici

16 februarie — ziua cînd au căzut la Grivița eroii muncitorilor. Această zi a rămas înscrisă în istorie, iar ceferistii, o comemorează an de an. An de an, în cîntecul lui 16 februarie, la locul lor de muncă ceferistii obțin rezultate însemnate.

Într-una din zilele trecute am făcut o vizită în stația C.F.R. Arad. — Avem mulți fruntași — mi-a spus tov. Iordăchescu, șeful stației. Însoțit de un tovarăș, am pornit să cunoșc personal pe cîțiva dintre ei.

Am lăsat în urmă peronul gării. Acarul ridică ace, fluieră, jîlăie janoane. Locomotivele scot strigăte răgușite, roți alunecă pe șine...

În fața cabinet nr. 6 este același du-le-vino, de vagoane de marfă și locomotive. Împiegatul de mișcare Mihai Manelici nu mai prădidește. Telescoapele sînd, are de dat dispoziții, are de scris în condiții... Și-a găsit totuși cîteva clipe și pentru noi.

— Mare lucru n-am realizat! Caut să muncesc tot mai bine, caut să

compunem trenuri cu supratonaj. Zilele acestea am compus un tren pentru Gurci cu peste 1.500 tone în plus. Aici lucrăm după metoda sovietică Mamedov...

Pe „cocoșă”, glasul șefului ma nevrant Iuliu Moldovan răsund prin megafon: „Au plecat două vagoane încărcate, primul pe patru osii... a plecat un vagon gol la trei...”, au plecat 2 vagoane, la 13 cu 4...

Acarii întorc acele după indicațiile ce le primesc prin megafon. Vagoanele alunecă vertiginos pe șine de pe „cocoșă”. Printre vagoanele care treceau ca fulgerul, l-am înfîlțit pe tov. Gh. Brînda, unul dintre cei mai buni acari ai stației.

Pe „cocoșă” se lucrează după metoda sovietică Kovalev. Aici se compun trenurile de marfă prin descompunerea garniturilor.

În acest timp în biroul telegrafistilor aparatele jădăne. Aici l-am cunoscut pe înrîndul telegrafist Gheorghe Miculiță — fruntaș în producție.

Cînd am părăsit stația C.F.R., persoanele erau în plină acțiune: dispoziții prin megafon, glasul metalic al locomotivelor, zgomotul surd de fierărie al roților... În preajma zilei de 16 februarie, în stația Arad este parcă mai multă animație.

Acarul Gh. Brînda

Telegrafistul Gh. Miculiță

REALIZĂRI

Muncitorii Atelierului C.F.R. Podgoria Arad au executat rezervoare cu aer comprimat pentru automobile electrice, rezervoare care înainte erau aduse din altă parte. Tot aici, nu de mult s-a terminat modificarea cușinetelor cu compoziție, care au fost înlocuite cu rulmenți necesari la motoarele electrice de tracțiune.

Muncă și răsplată

Locomotiva pufă o-bosilă, ca un cal care a parcurs un drum lung. Mai merse cli-va zeci de metri apoi se opri în gara Ili. Mecanicul Iacob Sanislav și fochistul Teodor Demșorean începură să aprovizioneze cazanul cu apă.

— De ce atîta apă? — se întrebau ceilalți ceferisti. Doar și la Săvrîșin pot să alimiteze. Puneau o coastă întrebare deo-arece nu știu că cei doi ceferisti, care au plecat din Simeria cu 210 minute întru-ziere, au ho-tărit ca pînă la Arad să reducă din aceste mi-nute.

Un fluierat prelung și trenul se urni din loc. În noaptea întune-coasă locomotiva aler-ga ca un bolid înghi-țînd la kilometri. Iată

Intrecere între viitorii ceferisti

Ziua ceferistilor e o sărbătoare și pentru elevii Școlii profesionale C.F.R. din orașul nostru. Această zi e așteptată cu nerăbdare de fte-care dintre ei. Pentru a serba cum se cuvine ziua de 16 februarie, între clasele școlii s-a organizat, la propunerea organizației de bază U.T.M., o întrecere socialistă. Între-cerea are mai multe puncte: îmbunătățirea disciplinei, frecvenței curățe-niei studiului.

Cu toate că întrecerea nu s-a sîr-șit, se poate și aproape de pe acum care vor fi clasele cîștigătoare. Sînd de vorbă cu tov. Zaharia Popa, di-rectorul școlii, am aflat că pînă în prezent la disciplina cea mai bună, e clasa a III-a. A, care are ca diri-ginte pe tov. Erich Bretleff. Din a-ceastă clasă au dat dovadă de bună purtare îndosebi elevii Pavel Ti-san, Ștefan Barta și Ilie Vasica. La învătătură cel mai bine se prezintă clasa I-a C (diriginte tov. Gheor-ghe Ardelean). Această clasă a fă-cut și 30 de abonamente la „Șco-leta tineretului” și 5 abonamente la „Rezervele de muncă”. Din această clasă s-au evidențiat elevii Dionis-le Cucu, Nicolae Isai și Laurențiu Nemeș.

Să asigurăm succesul campaniei agricole de primăvară

Atenție deosebită pregătirii semințelor!

Majoritatea colectivităților, întovă-rășiților și țărănilor muncitori cu gospodării individuale din raion s-au convins din practică asupra adevă-rului vechii zicale: „Ce semeni, a-ceea culegi”. Dovadă e faptul că ei au început pregătirea semințelor. Astfel, s-au condiționat pînă acum în raion 213 tone diferite semințe. Colectiviștii din Vinga au selectat 25 tone, cei din Vladimirescu 20 tone. Cantități mari de semințe au mai selectat colectivitățile din Șag, Seceani, Macea precum și țărăni muncitori cu gospodării individuale din Mănaștur, Mailat, Pincota, Și-ria etc.

Se constată însă că în unele co-mune ca Fintinele, Gurci, Fliteaz, Horia, Irateș, Mîndrului și altele selectarea semințelor încă n-a înce-pu. Aceasta dovedește că nu peste tot pregătirea semințelor e privită cu destul simț de răspundere. E necesar să se ia grabnice măsuri pentru impulsivarea selecției se-mințelor, astfel ca în pămînt să nu se baze decât semințe selectate, tra-tate și de soi corespunzător.

Cooperativele sătești să se aprovizioneze cu semințe de legume

Pe plan raional, s-au luat măsuri ca toate cooperativele sătești să fie aprovizionate cu plicuri ce conțin di-ferite semințe de legume, de mic gramaj. Unele cooperative, cum sînt cele din Gurci, Pincota, Șiria, Vinga și Vladimirescu au ridicat de la baza raională aceste semințe și au început să le distribuie legumi-culturilor. Altele însă — cele din Covășinț, Mănaștur, Zimand, Șag, Macea, Irateș, Livada, Mailat și Fintinele — nici pînă acum n-au ri-dicat de la bază aceste plicuri cu semințe. Ce mai așteaptă conduce-riile acestor cooperative?

Au început însămînțările

În ultimele zile timpul s-a men-ținut favorabil efectuării lucrărilor agricole. Pe lângă alte munci, unii țărani muncitori cu gospodării in-dividuale din Zimandul Nou au pro-fitat de timpul prielnic și au înce-pu însămînțările. Astfel, țărani muncitori Alexandru Horvath a în-sămînțat circa opt aril cu mazăre. În total pînă la 14 februarie în Zimandul Nou au fost însămînțate aproximativ 4 ha cu mazăre.

Nepăsare sau rea voință?

Ca peste tot, și în cartierul Pir-neava al orașului Arad s-a dus și se duce o largă acțiune de popularizare a porumbului hibrid.

Pe această temă s-au ținut confe-rințe la cîmînul cultural, s-au adus probe de porumb hibrid ca țărani muncitori să vadă diferența dintre un soi și altul, iar inginerii de la punctul agricol au arătat cu toate o-aziile superioritatea cultivării ace-stui porumb. Astfel, în ziua de 8 fe-bruarie a. c., la adunarea generală a membrilor întovășirii agricole „Victoria”, după ce s-a dezbătut im-portanța cultivării porumbului hibrid, adunarea generală a obligat noul co-mitet de conducere (președinte tov. Șiclovian) să se îngrijească de schim-bul de porumb, astfel ca întru-aga su-prafață a întovășirii ce va fi cul-tivată cu porumb — 180 hectare — să se însămînțeze numai cu sîmîn-ți hibridă. Această sarcină s-a pre-văzută și în planul de măsuri pentru campania agricolă de primăvară cu specificația de a fi rezolvată pînă la 10 februarie.

Analizînd însă îndeplinirea acestui plan, constatăm că noul comitet de conducere n-a făcut nimic! În aces-tă privință, deși s-a indicat și locul unde să facă schimbul — la G.A.S. „Scnteia”. Pe bună dreptate întovă-rășiții se întrebă: „Oare noul comi-ter de conducere s-a împotmolit la prima problemă, dă dovadă de nepă-sare, sau de rea voință?”

Această problemă se ridică la în-tovășirea agricolă „Libertatea”, tot din acest cartier. Comitetul de con-ducere, (președinte tov. Balaz) n-a făcut nimic pînă acum pentru asig-u-rarea seminței hibride de porumb.

Această situație nu mai poate fi tărăgănată nici o zi. Comitetele de conducere ale acestor întovășiri vor trebui să răspundă, alături de ingine-rii de la punctul agricol, de recolta de porumb ce se va obține. Pentru ni-meni nu poate fi indiferent dacă un hectar dă 2.000 sau 3.000 kg. po-rumb. Iată de ce credem că trebuie luate urgente măsuri ca și în aceste întovășiri să se cultive numai po-rumb hibrid.

Ing. agr. IOAN MALAIȘIU

Primii la predarea cotelor de carne și achitarea impozitelor

În comuna Gurci, colectarea cîrnii se desfășoară intens. Pînă în prezent planul de colectare a cîrnii pe primul trimestru al a-nului a fost realizat în proporție de 89 la su-tă.

Primii la predarea co-telor de carne au fost deputații Ioan Banu, Ilie Șiclovian și întovă-rășitul Ilie Dan, care și-a predat cota de car-ne prevăzută pe întreg

anul. Sînt însă unii lo-cuitori ca Gheorghe Șiclovian, Ioan Bulboacă și Ioan Funău, care nu și-au predat încă cota de carne, ba mai au reslanțe din anul tre-cut de care încă nu s-au achitat.

În ce privește înca-sarea impozitelor a-gricole, taxelor A.D.A.S. și taxelor locale, pe tri-mestru I s-au încasat 43 la sută, respectiv 55 la sută și 35 la sută. A-

A crescut producția de lapte

Cu cîțva timp în ur-mă vacile gospodăriei colective din Șiclovian Mic dădeau o produc-ție scăzută de lapte. Cauza era slaba preo-cupare, nehrănirea și negrijirea la timp a acestora.

Începînd de la jumă-

latea lunii ianuarie, ca îngrijitori la vaci au fost numiți colectivității Traian Stoian și Teo-dor Oprisor. Aceștia își dau tot interesul în munca lor. Vacile sînt acum mai grase, mai curate, în grajd este o curățenie mai bună ca

înainte. Urmarea îm-bunătățirii îngrijirii este faptul că dacă în jurul lui 17 ianuarie 6 vaci dădeau, în medie, zilnic 10-12 litri lap-te, aceleași vaci de-a-cum, tot zilnic, între 45-50 litri.

Sămînța a prins rădăcini adînci

Norii, care seara cernuseră peste așezări și locuri o ploaie rece și deasă, persistau și în ziua următoare.

În dimineața aceea, la gospodă-ria agricolă colectivă din comuna Șag, într-una din încăperile se-diului acestei gospodării colective, am întîlnit pe inginerul agronom Maria Suba, o femeie tîndră, cu privire blîndă și vorba domoală. Știam că inginerul Suba conduce învățămîntul agricol de masă de la gospodăria colectivă din co-muna, că multe din succesele co-lectivităților în lupta pentru dobîndirea unor recolte îmbelșugate își au izvorul tocmai în învățămî-nțele căpătate la cursul agro-tehnic.

Maria Suba, inginerul colecti-vei, mi-a vorbit despre felul cum se desfășoară învățămîntul a-gricol în gospodăria colectivă. Mi-a arătat apoi încăperea unde sînt predate lecțiile. O cameră pușin obisnuită, unde colectivitățile au învățat cum se face proba de ger-minație, identificarea îngrășămin-țelor și cîte alte lucruri folositoa-re activității lor de zi cu zi.

Colectiviștii participă cu regu-laritate și își însușesc temeinic lecțiile predate. În cuvinte simple, cîțiva dintre ei mi-au vorbit des-pre felul în care se stabilesc ter-menele de însămînțat cele mai favorabile pentru una sau alta din culturi. Mi-au vorbit și despre umiditate și prelucrarea solului, despre îngrășarea pămîntului și mijloacele de luptă împotriva dăunătorilor culturilor.

— Și toate acestea le-afți învăt-ăat aici, la cursul agro-tehnic?

— D-apoi unde, că nu mai sîntem de vîrstă școlii? — veni răs-punsul.

„Răpede mai pășește omul în-a-înte” — își spui în gînd ascultînd

du-l pe Mihai Balner sau Iosif Todor și amîntindu-ți că n-au tre-cut prea mulți ani de cînd ei, și ca ei zeci și zeci de colectivități, nu cunoșteau prea multe despre agro-tehnică. Astăzi aceiași oameni își vorbesc despre diferite reguii agro-tehnice înaintate, cu care au făcut cunoștință la învățămîntul agricol, își potimesc despre laro-vizare, de îngrășăminte organice etc.

— Sînt mulți colectivități care urmează învățămîntul agricol?

— Sîntem 17.

Colectiviștii mi-au povestit apoi ceea ce zadarnic încercasem să aflu de la inginer.

... În urmă cu cîțiva ani, la una din primele lecții, inginerul privea plin de interes la colectivități care se adunaseră. Nu se așteptase să-i vadă manifestînd atîta interes

umiditate și prelucrarea solului, despre îngrășarea pămîntului și mijloacele de luptă împotriva dăunătorilor culturilor.

— Depinderile vechi în lucra-rea pămîntului sînt prea înrădăci-nate — își spunea tov. Maria Su-ba.

Se înșelase însă! Comuniștii din gospodăria colectivă au muncit cu fetei ca să lămurească oamenii, reușind să le sîrînească interesul. Azi toți colectivități care urmează învățămîntul agricol doresc parcă

să cuprîndă dintr-odată tot ce n-au aflat pînă acum.

Cînd „profesorul” le-a vorbit despre bogățiile ogoarelor colhoz-nicilor sovietici, despre metodele lor de muncă, despre asolamente, a citit în ochii audienței săi deo-sebită curiozitate, interes. Era ne-îndolenic că, în inimile colecti-viștilor, dragostea plină de recu-noștință față de oamenii sovietici, din experiența cărora învăță ne-continui, se împlecea cu dorința fierbinte de a obține aceleași rezu-ltate într-un viitor apropiat.

În trecut prin Șag umbra vorba că locurile acestei comune nu sînt prielnice pentru cultivarea legu-melor și zarzavaturilor. Învățății sovietici au reușit însă să desco-pere noi metode de cultură pentru dobîndirea unor recolte bogate de legume și zarzavaturi. Metodele lor s-au aplicat și în țara noastră, chiar în locurile despre care se spunea că nu sînt bune pentru cultivarea legumelor, stringîndu-se recolte mari la hectar.

Prima oară cînd au auzit des-pre aceasta, colectivități și-au ex-primat îndoiala. Dar inginerul Maria Suba a stăruit, și faptele au arătat că nu s-a strădui în zadar. Pentru acest an, colectivități din Șag au dublat suprafața destinată grădinariei, pregătînd terenul încă din toamna anului trecut. Ei sînd hotărîți ca cele învățate la cursul agro-tehnic să le aplice în practi-că. Buruienile nu-și vor găsi cul-țuș bun în grădina colectivității.

— A fost bună sîmînța, și mai ales învățătura — spuseră niște colectivități.

— Da, da a fost bună — spuse într-un tîrziu inginerul Maria Suba. A prins rădăcini puternice și a dat roade sîmînța învățăturii.

P. SIMULESCU

Echipele pentru prestări de servicii să fie mai bine organizate!

Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 atribuie sarcini importante cooperativei meșteșugărești în ceea ce privește deservirea populației.

Din păcate, conducerea cooperativei „Autouniversal” primește aceste sarcini cu mai puțină atenție. Cu toate că hotărârile plenarei au fost prelucrate și discutate de către cooperatori, nu s-a luat nici o măsură pentru lichidarea lipsurilor existente în deservirea oamenilor muncii. Citiți privește prima latură a deservirii populației — producția de bunuri de larg consum — ea a fost prea puțin discutată de conducerea cooperativei. Nu vom analiza însă acest aspect. Ne-am propus să vorbim mai mult de o altă latură a deservirii populației — executarea de servicii.

Cooperativa, dat fiind specificul ei, prin cele câteva echipe pentru prestări de servicii, execută reparații de calorifere, ruloare, instalații de apeducte, căruțe, șarete etc. Echipele însă nu pot întotdeauna acoperi cerințele, cu toate că volumul lucrărilor de reparații este redus. Care sînt cauzele acestei insuficiente capacități de lucru? Ele sînt mai multe —

Gazetă de perete cu articole învechite

Colectivul de redacție al gazetei de perete de la Centrul mecanic „Bernath Andrei” desfășoară o activitate slabă. Deși la gazetă apar unele articole, ele nu sînt schimbate la timp. De asemenea, colectivul de redacție nu se îngrijește ca articolele de la gazeta de perete să aibă un aspect estetic: unele articole sînt bătute la mașină, altele sînt scrise cu mîna. În activitatea sa, colectivul nu se sprijină pe un activ fel de corespondenți, care să scrie articole cu fapte concrete de la locurile de muncă.

Este de dorit ca membrii colectivului de redacție de la Centrul mecanic să-și îmbunătățească munca, să asigure apariția unei bune gazete de perete.

AL. DONCIU, coresp.

Biblioteca din Zădăreni

În cadrul căminului cultural din comuna Zădăreni funcționează o bibliotecă înzestrată cu 1.500 de volume în limbile română și germană. Biblioteca are la dispoziție, Emilia Deniș și Anton Steger își îndeplinesc cu tot mai bune rezultate sarcinile de a răspîndi cartea în rândul oamenilor muncii din comună.

Biblioteca are în evidență 160 de cititori, dintre care L. Șiclovian, țărancă muncitoare, Petru Budeanu, muncitor la secția G.A.S., Maria Noacă, casnică și elevul Mihai Feinacki, au citit cele mai multe cărți.

N. KISS, coresp.

Mașinile-unelte vechi trebuie să producă mai mult

În perioada construirii socialismului, tehnica se dezvoltă rapid, crește considerabil productivitatea muncii. Industrializarea socialistă a țării face necesar să se producă noi mașini și utilaje dintre cele mai moderne și economice. Dar, pe lângă noul mașin, trebuie să folosim pe mîni departe utilajele vechi, moștenite prin naționalizarea întreprinderilor, deși au o productivitate mai scăzută.

Mașinile-unelte sau uneltele de producție, prin folosirea în procesul de producție, se uzază, ajungînd în stare de degradare fizică, sau se învechesc cu timpul, devenind nerentabile din punct de vedere economic, din cauza productivității scăzute. Uzura mașinilor și a utilajelor, limitată exclusiv la durata capacității lor fizice, se numește uzură fizică, iar învechirea acestora înaintea de termen, ca fiind neeconomică, nerentabilă în raport cu noul mașin și uneltele de muncă, este uzura „morală”, sau învechirea economică a uneltelei de muncă.

Asemenea mașini mai puțin productive, învechite din punct de vedere economic, uzate deci „moral”, se află încă în întreprinderile noastre deoarece nu sînt momentan posibilități pentru înlocuirea în masă a utilajelor vechi. De aceea noi trebuie să le folosim și în același timp să le facem mai productive, mai rentabile, mai economice. În multe din întreprinderile din orașul nostru mașinile și utilajele învechite, au devenit mai productive prin modificările ce le-au fost aduse, prin organizarea mai bună a procesului de producție. În această direcție se pot evidenția Atelierele C.F.R., unde unor mașini-

unelte explicabile, altele mai puțin. În orice caz ele sînt rezolvabile. Să luăm câteva și să le analizăm.

În primul rînd trebuie să amintim că echipele de reparații sînt puțin cunoscute în oraș. Ele ar trebui popularizate cu alți mai mult cu cifrele majorității echipelor de prestații execută lucrări de calitate. În orașul nostru sînt însă puțin locuitori care știu că la cooperativa „Autouniversal” sînt echipe pentru prestări de servicii, care fac reparații la domiciliu. E un lucru cert că, prin cunoașterea lucrărilor ce s-ar putea executa, s-ar mări simțitor în cel mai scurt timp numărul clienților și, bineînțeles, s-ar mări și venitul cooperativei.

O altă cauză mult mai însemnată decît prima este aprovizionarea defectuoasă a echipelor pentru prestări de servicii cu materiale. Din această cauză multe reparații nu se pot executa sau sînt de slabă calitate. În această privință organele tutelară datorită să acorde mai mult sprijin cooperativei „Autouniversal”.

O mai mare atenție trebuie dată și controlului tehnic. Deși majoritatea echipelor execută lucrări de calitate, mai sînt totuși lucrări de slabă calitate. Îmbunătățirea controlului tehnic, ar atrage după sine și îmbunătățirea calității muncii. De asemenea trebuie să se ridice și calificarea muncitorilor din echipele de prestații. Unor numeroase probleme ca: operativitatea, ajutorul reciproc, omogenitatea echipelor trebuie dată în viitor o mai mare atenție.

Nu mai în felul acesta se vor putea îndeplini sarcinile importante care stau în fața cooperativei.

G.H. B.

Pentru o agitație politică vie, legată de sarcinile cele mai actuale

(Urmare din pag. 1-a)

completarea colectivului de agitatori este numai primul pas. Pregătirea, educarea lor, determină la urma urmelor, activitatea lor rodnică. Unele organizații de bază nu dau atenție cuvenită acestui lucru. Cursul cu agitatorii de pe lângă organizația de bază din Zimand n-are nici o activitate. De îndrumarea lor răspundtov. Iosif Ernesz, organizator la G.A.S. „Scintila”, care însă nu s-a interesat să se predea pînă acum nici cel puțin o lecție.

Experiența ne arată în mod convingător că munca agitatorilor dă rezultate bune numai atunci cînd are loc instruirea cu regularitate a agitatorilor, înțelegerea de semnificație pentru agitatori, făcîndu-le cunoscut conținutul celor mai importante hotărîri ale partidului și guvernului.

Aceasta, bine înțeles, nu înseamnă că agitatorii trebuie să aștepte numai îndrumări „de sus”, să aștepte diferite ședințe. Ei sînt datori să manifeste mai multă inițiativă în activitatea zilnică. Agitatorul nu se poate mîrgini la convorbirile planificate dinainte. Adevărata agitație începe atunci cînd agitatorul acționează corespunzător cu împrejurările, dînd dovadă de inițiativă, influențîndu-l pe oameni la îndeplinirea sarcinilor concrete, la învingerea greutăților

Pe drumul politehnizării învățămîntului

Cercurile tehnice reprezintă una din formele principale ale activității elevilor în afara orelor de clasă. Bine organizate, ele contribuie din plin la politehnizarea învățămîntului în școlile teoretice și la însușirea temeinică a meseriei în școlile profesionale și tehnice.

În învățămîntul de 7 ani cercurile tehnice largesc orizontul tehnic general, imprimă elevilor anumite cunoștințe politehnice și priceperi și mai ales pregătesc elevii în vederea alegerii unei profesii. Ele îndrumă absolvenții spre o meserie, spre școala profesională. În școlile profesionale cercurile tehnice au rolul de a ajuta pe elevi în însușirea temeinică a meseriei, de a le lărgi orizontul tehnic și de a dezvoltă preocuparea pentru raționalizarea și inovații, dragostea pentru profesia aleasă. Se recomandă organizarea de cercuri tehnice în cadrul învățămîntului mediu teoretic pentru a pregăti elevii din punct de vedere practic, pentru a-l îndruma spre o școală tehnică, spre diferitele secții ale politehnicii și altor instituții sau, mai ales, pentru încadrarea în producție după terminarea școlii.

Pe baza activității lor, cercurile tehnice se împart în trei grupe: în cercurile de tehnicieni constructori, elevii construiesc și confecționează dispozitive, modele, machete de mașini care funcționează și alte mecanisme. Activitatea în aceste cercuri largeste orizontul profesional și tehnic general al elevilor.

În cercurile tehnice pe obiecte (fizică, chimie, electrotehnică, tehnologie specială, matematică, desen) elevii adîncesc și fixează cunoștințele la obiectul respectiv prin confecțio-

nițînțe, lămurîndu-le politica partidului, lărgîndu-le orizontul.

Agitatorii sînt datori să citească zilnic presa de partid pentru a fi întotdeauna la curent cu evenimentele politice interne și internaționale.

În munca politică, mai mult decît oriunde, este dăunător șablonul, aplicarea unor a celorlalte forme. Deseori în munca de agitație se folosește numai munca de lămurire de la om la om, dîndu-se uitării multe alte forme, îndreptățite și confirmate de viață: convorbiri în grupuri, seri de întrebări și răspunsuri, conștătuiri pe diferite teme din agricultură, expunerea de scurte referate asupra cerurilor mai însemnate hotărîri ale partidului și guvernului, despre situația internă și internațională a țării, referate cu privire la chestiunile actuale de viață și activitatea colectivului respectiv etc.

Sarcina organizațiilor de partid este să lichideze cât mai repede neajunsurile care au loc în organizarea agitației politice, s-o facă mai concretă, mai efectivă, mai combativă, să mărească răspunderea fiecărui agitator pentru starea muncii politice, să folosească cu pricepere și chibzuință toate formele și metodele ei pentru mobilizarea oamenilor muncii la realizarea cu succes a hotărîrilor partidului și guvernului.

A. ROȘU

Cercurile tehnice

narea materialului demonstrativ, efectuarea experiențelor și rezolvarea problemelor interesante.

În cercurile de amatori, organizate mai ales în cadrul A.V.S.A.P., elevii construiesc modele de avioane și vase, aparate de radio, învață să conducă motocicletele, automobile, să execute fotografii etc.

În acest articol ne vom ocupa de prima grupă, fiind cea mai importantă.

Fiecare cerc se poate compune din 2-3 brigăzi de câte 10-15 elevi care doresc să facă parte din cercul respectiv și cărora trebuie să li se asigure locul de muncă (banc, strung, teighe, masă de laborator, aparate, unelte).

Ședințele cercului se țin săptămînal sau de două ori pe săptămîna, fără să influențeze negativ situația la învățătura a elevilor, lăsîndu-le timp suficient pentru lectură, sport, odihnă.

Cercul va avea un responsabil, cîte un brigadier pentru fiecare brigadă și un secul care să păstreze sculele în ordine și să le elibereze membrilor cercului. Primirea de noi membri și excluderea din cerc se face de către membrii cercului. Structura organizatorică a cercului este subordonată organizării în condiții cît mai bune a muncii practice și încheierii unui colectiv puternic.

Activitatea de bază a cercului constă în executarea unor mașini, obiecte, dispozitive, perfecționarea instrumentelor etc. La alegerea modelelor se va ține cont de profilul școlii, de viitorul profesiei și specialitate a elevilor, de tendința generală a dezvoltării tehnicii, precum și de interesele și dorințele membrilor cercului.

În funcție de desfășurarea lucrului, toți membrii cercului trebuie să cunoască un minim de deprinderi practice și anume:

a) Procedeele lucrărilor de lăcătușerie — trăsare,alezare, tăiere cu fierăstrăul de metale, pîlirea și șlefuirea, găurirea, sudarea, etc.

b) Procedeele lucrărilor de tâmplărie deprinderi de a tăia cu fierăstrăul cu coardă sau de traraj, folosirea rindelei, gealului, înbinarea pleselor de lemn în clei, lăsonarea suprafeței lemnului.

c) Procedeele lucrărilor de electro-montaj — priceperea de a ajuta capetele firelor și de a le uni cu borna și

clema, de a face derivație de curent, legarea în paralel etc.

d) Priceperea de a chitui un obiect, de a-l vopsi cu o vopsea de ulei, de email sau cu nitrovopsea, lăcuirea.

Munca practică a cercului este însoțită și completată de comunicarea de cunoștințe noi, care contribuie la dezvoltarea dorinței de a cunoaște a elevilor. Toată munca cercului se desfășoară pe baza muncii independente și la inițiativa tinerilor tehnicieni. Ei singuri își aleg obiectele pentru muncă, urmăresc calitatea muncii etc. Conducătorul cercului asigură orientarea muncii sugerînd justa rezolvare a fiecărei probleme ce se iesește, îl convinge pe elevi, îl sfătuiește.

În cercuri se muncește planificat. Planul se întocmește la începutul anului, se discută în cerc, se aprobă de directorul adjunct, și cuprinde, conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului:

a) Activitatea practică a cercului (modele, garnituri, dispozitive și altele obiecte ce se vor executa).

b) Lărgirea orizontului tehnic al membrilor cercului (excursii, întîlniri, referate, editarea buletinului tehnic).

c) Popularizarea activității cercului (serbări, expoziții, fotografii, articole de presă care reflectă munca cercului).

d) Completarea utilajului cercului. Conținutul ședințelor cercului se compune din următoarele elemente: Construcția și discutarea proiectelor de modele, întocmirea de schițe și desene; munca practică în legătură cu executarea obiectelor propuse, care este ocupația de bază a cercului; instrucții și exerciții pentru însușirea procedeei lucrului de muncă; informările științifice în legătură cu tehnica, informări care se primesc prin discuții, lecturi, referate, întîlniri și excursii.

Desigur că pe lângă elementele alți de necesare de politehnizare sau de specializare, — în cazul elevilor școlilor profesionale și tehnice — munca în cercuri are un important rol educativ. Educația străbătută activitatea cercului de zi cu zi, constituind o parte organică a sarcinilor educative care stau în fața întregii școli și influențînd pozitiv asupra succeselor învățămîntului practic și teoretic și la întărirea disciplinei constante.

Prof. I. GH. CRIȘAN

Colectiv cu bogată activitate științifică

În țara noastră se acordă istoriei o atenție deosebită, ramuri ale științei o mare importanță. Nenumărați specialiști duc o intensă muncă de cercetare pentru a scoate la lumină documente și a stabili adevărul în legătură cu numeroase evenimente din trecutul poporului nostru.

Puțin eint arădînd care știu că și pe lângă Muzeul de istorie din Arad există un asemenea colectiv, care desfășoară o bogată activitate științifică.

Iată cîteva titluri de lucrări care pot da o imagine despre natura problemelor pe care le studiază specialiștii din cadrul muzeului de istorie. E. Gluck, G. Covach și E. Dörner: „Contribuții noi cu privire la răscoala poporului din 1514” (Sesiunea Academiei R.P.R. București 1955). E.

Dörner, E. Gluck, G. Covach: „Contribuții cu privire la mișcările țărănești din comitatul Arad între anii 1890-1907” partea I-a (Ședința de comunicări a Bazei Academiei R.P.R. Timișoara).

Și, în sfîrșit, o temă la care lucrează actualmente G. Covach și E. Gluck: „Mișcările revoluționare ale țărănilor din Arad, în anul 1848”.

De la subfiliala Societății de Științe Matematice și Fizice

În ziua de 17 februarie a.c., la orele 8 dimineața, în localul Școlii medii nr. 2, b-dul Dragalina nr. 6 Arad, în cadrul Societății de Științe Matematice și Fizice, va începe Olimpiada locală de matematică.

Vor concura elevii și eleve de la școlile medii, școlile pedagogice, școlile profesionale și școlile tehnice din Arad.

COMITETUL ORĂȘENESC DE CRUCE ROȘIE

anunșă reînregistrarea surorilor de Crucea Roșie din orașul Arad. Surorile de Cruce Roșie se vor prezenta la sediul Crucii Roșii din str. Eugen Potier nr. 2, aducînd diplomele, carnetele de soră, sau alte adeverințe care certifică absolvirea școlii.

EXPECȚAȚIILE

TEATRU-CINEMA-MUZICA-TEATRU-CINEMA-MUZICA-TEATRU-TEATRU DE STAT ARAD prezintă în sala „Studio”, astăzi, la orele 20: Soțul ideal.

TEATRU „PRICHINDEL”

Simbătă, 16 februarie, la orele 16: Hansel și Gretel.

CINEMATOGRAFE:

„GHEORGHE DOJA”: Am fost mai tare. Repr. la orele 15, 17, 19, 21.

„NICOLAE BALCESCU”: Misterul celor două oceane. Repr. la orele 15, 17, 19 și 21.

Matineu la orele 11.
„HERBAK JANOȘ”: Tata, mama, nevastă și eu.

Filiala A. S. I. T. comunică

Toți tovarășii înscriși la cursurile de desen tehnic de construcții și desen tehnic industrial, sînt rugați a se prezenta la cursuri începînd cu data de 15 februarie 1957. Cursurile se țin luni, miercuri și vineri ora 5 d.m. la Școala Pedagogică din Arad.

Amatori de a urma cursurile de controlori tehnic precum și de proiectanți de dispozitive, inițiate în cadrul subfilialei ASIT Arad, sînt rugați a trece pe la sediul Subfilialei ASIT, str. Gloșca nr. 4, pentru înscrieri.

Noi discuri de muzică ușoară

Recent, la secția muzicală a librăriei „Cartea rusă” au sosit câteva noi discuri de muzică ușoară „Electro-cord”.

Amatorii pot găsi înregistrări ale mult apreciatei dizeze bulgare Liana Antonova, acompaniată de ansamblul „Optimiștilor” din Sofia. Printre cele mai cunoscute sînt „Negro Jose”, și „Iubește-mă”.

Din repertoriul lui Ives Montand, „Les feuilles mortes” este cîntat de Gigi Marga, iar Glă Petrescu și Alin Noreanu lansează două noi tangouri: „O strîngere de mîna” și „Ce bine că ne-am întîlnit”.

Tot recent au sosit la secția muzicală a librăriei „Cartea rusă” și practicele patefoane portative „Metrom” care se bucură de mare căutare.

SPORT

Turneu de pregătire pentru echipele divizionare de fotbal

În cea de-a doua parte a lunii februarie se va organiza din inițiativa comisiei de fotbal de pe lângă C.C.F.S. orășenesc, un turneu de fotbal pentru echipele divizionare, în scopul pregătirii lor în vederea sezonului competițional de primăvară. Turneul va începe la 21 februarie și se va desfășura pînă la 14 martie. Săptămînal jocurile se vor desfășura în zilele de miercuri și joi, iar în martie va fi și o etapă de duminică. La acest turneu, Flamura roșie UTA va participa cu două echipe: la Locomotiva Arad, Energia „Gheorghe Dimitrov”, Flamura roșie „7 Noiembrie” și Energia Constructorilor cu alte o echipă. La sfîrșitul turneului echipa clasată pe primul loc va primi o cupă iar jucătorii vor primi plachele.

Concurs inferoraze de box-juniori

Sala de atletism Flamura roșie U.T.A. va găzdui duminică, cu începere de la orele 18, un concurs inferoraze de box, cu participarea celor mai buni pugiliști juniori din orașele Arad și Salonta. Echipa orașului nostru va fi reprezentată pe categoriile de următorii boxeri: cat. minimă: Eugen Bătrîna; cat. muscă: Gheorghe Tudor; cat. cocoș: Ion Faur, Nicolae Tîncu; cat. pană: Ion Brîc; cat. semiușoară: Eugen Pecican; cat. ușoară: Ilie Lingurar; cat. mijlocie mică: Traian Stupariu; cat. mijlocie: Ion Harș.

Înfecere de atletism

Simbătă și duminică se va organiza în sala de atletism Flamura roșie U.T.A. un concurs de atletism pentru descoperirea elementelor sportive talentate. Concursul este deschis pentru atleții tuturor colectivelor sportive din orașul nostru. Competiția începe simbătă — la orele 16, iar duminică — la orele 9.

De la Muzeul regional Arad

Expoziția de porțelanuri, secția de artă, muzeul revoluției din 1848-49, secția de istorie veche și expoziția artiștilor plastici din Arad sînt deschise în fiecare duminică, marți și vineri, între orele 10-13 și 16-19, la Palatul cultural.

RADIO

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 15 februarie 1957:

TEATRU, LITERATURĂ, CONFERINȚE

16.45 Note de lector: „Linștea Iernii”, povestire de Remus Luca (pr. II).

19.25 Meridiane (pr. II).

20.15 Teatrul la microfon: „Monteserrat” de Emanuel Robles (pr. I).

MUZICA SIMFONICĂ DE CAMERĂ ȘI DE OPERĂ

15.15 Concertul nr. 1 în sol minor pentru vioară și orchestră de Bruch (pr. II).

15.40 Suita pentru orchestră „Mistea Căpârlă” de Sabin Drăgoi (pr. I).

17.00 Cîntece de Emil Montăna (pr. II).

MUZICA UȘOARĂ DE OPERETĂ ȘI DE DANCE

13.10 Aril și duete din operele (pr. I).

14.45 Concert de estradă (pr. I).

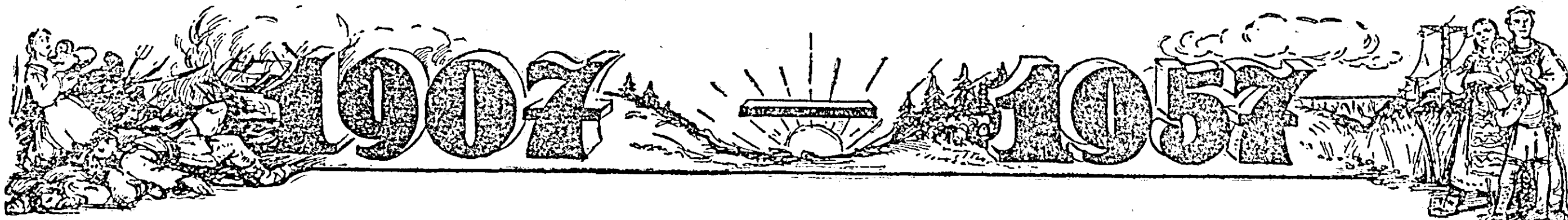
19.00 Muzică ușoară de Noru Demetriu și Jean Letoni (pr. II).

20.00 Muzică ușoară românească (pr. I).

MUZICA POPULARĂ

15.40 Cîntece populare românești (pr. II).

22.30 Melodii populare românești

Cum a început?

Nu din împlinirea focului răscoalelor din 1907 a izbucnit în Moldova, la Flămînzii.

Un raport confidențial trimis de Văseșcu, prefectul conservator al județului Botoșani, Ministerului de Interne, arată în felul următor începutul răscoalei:

„În ziua de 15 februarie a. c. (1907 n. r.) am primit o notă telefonică de la inspectorul comunal din plasa Hirău, prin care îmi comunica că locuitorii din comuna Flămînzii, Frumusești, Rădeni s-au răscolit contra arendașilor...”

Prefectul se îndreaptă chiar a doua zi către Flămînzii, unde găsi vreo 400 de țărani în plină răzmeriță. Cu o dimineață înaintea sosirii prefectului, țărani din Flămînzii încercaseră să ajungă la înțelegere cu administratorul moșiei, Gh. Constantinescu. Convocați chiar de el, l-au așteptat la primărie preț de mai bine de o jumătate de zi pentru a stabili învoielile pe care le dădă. Văzând că nu mai vine, țărani au pornit în căutarea administratorului. L-au găsit petrecând la secretarul primăriei, care-l era cunoscut.

Intrebat de țărani de ce-l poartă de pomană pe drumuri, când le-a jurat încheierea învoielilor, acesta le-a răspuns:

— Timpurile de promisiuni au trecut.

O asemenea înfruntare a scos din răbdări pe flămînzii.

— Nu mai putem îndura boierii, ar fi rostit, dîr unu din ei, Dolhescu.

Drept răspuns, nelindulecatul administrator l-a lovit pe Dolhescu. Mînișii, oamenii l-au înșălăcit pe administrator și l-au bătut zădrăvni; apoi s-au împărțiat pe la casele lor. Și apoi... apoi a început răscoala. Așa a început prîjorul...

Octav Băncilă

„1907”

Mișcări țărănești în părțile Aradului (1905-1907)

Situația țăranilor din părțile Aradului în primul an al imperialismului era foarte rea. Cea mai mare parte a pămîntului arabil al comitatului era ocupată de uriașe domenii, ca cel al Arhiducului Iosif la Chișineu-Criș (34.000 iugăre) și Solymosy de la Mocrea (22.000 iugăre).

În comitatul Arad, încă din 1891 mișcările țărănești se făceau lanț. Neuitate vor rămîne în amintirea țăranilor române, maghiare și germane luptele eroice revoluționare duse la: Sintana (1899), Șepreș (1903), Șicluș (1904) etc.

Revoluția rusă din 1905 a produs un puternic ecou în rîndurile țăranilor ardăeni. În anul 1905—1907 țăranimea duce lupte eroice pentru îmbunătățirea vieții sale mizere. Proletariatul industrial ca și plina acum dă exemplu de luptă țăranilor.

Seria mișcărilor începe în 1905 la Barața, unde muncitorii agricoli s-au răscolit împotriva silnicilor vechilor care le-au făcut rețineri ilegale din salariu.

În timpul verii și toamnei lui 1906 se produc mari greve ale muncitorilor agricoli la Semeac, Pil, Grăniceri, Curtici, Macea, Ulviș etc. În plasa Ineu se produc nu mai puțin

de 13 greve ale muncitorilor agricoli.

La 28 iunie 1906, la cererea lui Sabu Raleu, se trimite la moșia lui din holarul Aradului soldați și jandarmi pentru înăbușirea grevei muncitorilor agricoli. În numeroase locuri, ca la Grăniceri, Semeac etc., muncitorii agricoli preferă să fie închiși decât să cedeze în fața exploatarelor. Datorită acestei dîrre nu reușesc să obțină anumite îmbunătățiri (la Semeac, Curtici etc.).

La începutul anului 1907, clasele dominante se pregătesc din ce în ce mai mult să înfrîngă mișcarea țăranilor. Astfel o parte din garnizoana Arad se pregătește pentru a da în caz de nevoie ajutor jandarmilor. Se pune în aplicare „legea patului de tortură” (deres), care permitea bătaia slugilor. De asemenea se îngrădește dreptul lor de liberă mișcare.

Răscoala din 1907 din România a fost privită cu multă simpatie și spirit de solidaritate de către țăranimea ardăeană și de cercurile progresiste. Astfel în Tribuna din Arad, Slavici arată că „s-au înșălăcit cele credede că se vor speria țăranii dacă vor vedea că curge sînge: ei s-au îndrăznit ca flara rănită”.

EUG. GLUCK

Alta e acum viața satului

— Fii bine venit în casa mea, tineră — mi-a spus bătrînul Ioan Baumann din Horia întîlnindu-mi o mină osoasă, bălătorită, fără însă a-și lăsa nepoțelul de pe genunchi. Ce vînt te aduce pe la noi pe vremea asta mohorîtă?

— Oamenii m-au îndreptat aici, zice el, nu e altul care să cunoască mai bine ca dumneata toate tainele satului, de cînd s-a născut el și pînă în vremile de azi.

— O fi — zise bătrînul. Dacă pentru asta te-ai oboșit pînă aici, mie-mi face cinste să-ți destăinui din amintirile mele.

... Satul nostru are 168 de ani. Aici au fost aduși coloniști din Franța, din Germania și din alte părți ale lumii. Nu-i vorbă, statul de atunci a făcut fiecarei familii de coloniști câte o cocoloabă de casă, dar mai bine nu le făcea că pe toate le-a clădit cu fața spre apus, așa ca să

nu între soarele în ele, iar noi, zice-se, ca să fim veșnic cu fața la împăratul din apus. Hm!, măro prostie. A dus aici o mulțime de oameni și nu-i tu școală, nu-i tu medic, care să te vindece la nevoie. Ca-n puslu! Și cînd a prins apoi să bîntuie o boală, să fi văzut cum se lăcea cîmîtîrul. Mureau copii, mureau bătrînii, mureau bărbații și femeile în toată firea.

Așa era pe vremea Austro-Ungariei. Ventră mai tirziu romînii, dar viața noastră nu s-a schimbat, că se ridică unul Mihai Folker, care deschise în sat un birt, o măcelărie și numai ce ne-am trezit că se făcuse stăpîn pe 80 de iugăre de pămînt, că a prins a-și cumpăra batoze și mai tirziu tractoare. Alții doi, Adam Zan și Petru Brellager, au pus și ei stăpînire pe vreo 140 de iugăre și pe vîc; aveau curtea plină de argași și dădeau bani cu camătă. Așa ajunsese satul nostru slujitor la cei trei bogătași.

Un cumnat al meu, Iacob Helrich, a vrut să-și facă casă și a luat de la Folker pe camătă 300.000 lei. A făcut omul casă, dar de unde să dea banii bogătașului, cînd acesta spunea că-i vinde casa? A lăsat totuși băta și a fugit tocmai în Argentina, de unde s-a întors peste șapte ani, cînd a trebuit să-i plătească lui Folker aproape 600.000 lei. Nu mai vorbesc că la primărie erau toți dător. Mi-aduc aminte că era aici un notar ce furase toți banii satului și s-au răscolit țăranii împotriva lui de l-au fugărit afară din hotar.

Greu era pe atunci! Lucrau cu pluguri din lemn, ca val de lună... Bătrînul era adînc cufundat în acele vremuri de restriște și nu și-a întrerupt firul povestirii decît atunci cînd un alt nepot îl deschise ușa, sărîndu-i în grumaz și sărîndu-i obrazii țepoși.

— Da, reluă el după ce-și astîmpără nepotul nou venit. Ce e azi în satul nostru se poate vedea. Școală elementară, unde se dau lecții în limbile romînă și germană, dispensar medical, cîmin cultural, cinematograf, bibliotecă, cooperativă, o gos-

podărie colectivă, două întovărășiri agricole... Multe s-au făcut în anii din urmă, de cînd sîntem stăpîni pe ogoarele noastre, de cînd s-a schimbat ordinea. Oamenii trăiesc mai bine ca oricînd și vor să trăiască și mai bine. Acum cer lumină electrică și un autobus care să-i ducă pînă la oraș. Astea se vor împlini și vor cere alte lucruri, mai noi, mai frumoase. Așa e și bine...

Despărțindu-mă cu o mal caldă stringere de mînă de bătrînul Baumann, am răstăcit pe ușițele comunei sînd de vorbă cu colectivii, cu întovărășii, cu oamenii noi, oameni scăpați de grija zilei de mîine, scăpați de exploatare, din bezna neștiinței de carle.

— Ale cui sînt casele astea noi și atît de frumoase?

— Astea li sînt ale colectivizilor! Gheorghe Faur, Iosif Gamboș, Francisc Rander, Isata Pele, Francisc Reingruber II, Toma Petrică, Gheorghe Bîldaru, Gheorghe Zdrăntan, Maria Mica, Ioan Ardelean. Toate s-au făcut anul trecut — îmi răspunse un colectivist.

— Dar cele de dincolo?

— Prima e a întovărășitului Pavel Mehelean, celelalte două ale țăranilor muncitori Savu Damăcuș și Mihai Stelch.

Cite case noi! Dar cită plată e cărată la marginea comunei și cite temelii marchează noi construcții!

— 88 de locuitori au primit acum locuri de casă și credile de la stat pentru a-și face case noi — mi-a spus locuitorul președintelui satului popular comunal. Se ridică o comună cu adevărat nouă.

Și dacă pașii te duc în alte sate și comune ale patriei noastre întîlni- nești alți bătrîni care-ți povestesc din viața lor zbucumată de altădată, întîlniști alte construcții noi ale vieții noi. Alta e acum viața satelor noastre!

I. BORȘAN

Vis împlinit

De fel, sînt din Corbeana, localitate aflată în regiunea București. În Corbeana și celelalte șase cătune, care alcătuiesc comuna, erau în 1907 aproximativ 500 de numere de casă. Țăranii nu aveau mult pămînt. Prin 1906 boierii de pe atunci, maior Cîrșeanu, maior Slătineanu, maior Stănescu, stăpîneau aproape întreg pămîntul comunei Corbeana.

Prin martie 1907 au venit la noi în sal svornici ca în județele Vlașca și Teleorman au izbucnit răscoale. De asemenea se vorbea că și în județul nostru, Ilfov, pe moșia Brătienilor de la Băneasa și în alte părți, au avut loc ciocniri pentru pămînt. Veștile acestea cit și cele spuse mai înainte au aprins scînteia revoltei și la noi. Argății maiorului Cîrșeanu (cel mai rău boier din

împrejurimi) au dat foc conacului acestuia din cătunul Meheaciu, care aparținea de comuna Corbeana, și au început să împartă între ei căruțe, boi și alte bunuri. Atunci Cîrșeanu, Slătineanu și Stănescu au adus armata. În timpul răscoalei și după aceea îmi amintesc că au fost luați vreo 20 de țărani considerați a fi mai „răi” și închiși la legiunea de jandarmi. Într-o cazarmă în apropierea gării Peris. Nu știu ce s-a întîmplat cu ei dar cînd peste o lună abia o parte din ei s-au întors, arătau frînji, moi, le era parcă oală de viață. Nimănu nu au îndrăznit să spună ce li s-a făcut.

De la răscoalele țărănești din 1907, au trecut 50 de ani. Visul de atunci al țăranilor — pămîntul — a căpătat viață acum 12 ani, în 1945, cînd muncito-

rii au ajutat țăranilor să înlăptuiescă reforma agrară. Partidul nostru, prin reforma agrară din 1945, a dat pămîntul adevăraților săi stăpîni — țăranilor muncitori — celor care ani de-a rîndul l-au lucrat din zori pînă-n noapte, fără însă a se alege cu vreo agonisală. La reforma agrară din 1945 am fost împroprietărit și eu cu 8 lanțe în Sînicolaul Mic. Ascultînd glasul partidului, eu am intrat în 1952 în gospodăria colectivă, unde toți colectivizii muncim cu tragero de inimă pentru că acum ne-am găsit calea pentru îndestularea caselor, pentru un viitor mai bun al copiilor noștri.

GHEORGHE MITICA, membru al gospodăriei colective din Sînicolaul Mic

GRIGORE STOENESCU

Schiză de compoziție pentru „1907”

50 ani de la marile răscoale țărănești din 1907

Anul acesta se împlinește o jumătate de veac de la marile lupte de clasă din anul 1907. S-au scurs cinci decenii de la acele zile memorabile, cînd țăranimea romînă, ajunsa la capătul răbdării, a încercat să curme prin foc și sînge exploatarea și asuprirea boierească. Istoriografia burgheză, la ordinul guvernelor burghezo-moșieresti a căutat să aștearnă vîlul tăcerii și al uitării peste anul înșingherat 1907, străduindu-se să ștergă din amintirea poporului acest mare și zguditor episod revoluționar. Urmașii celor de la 1907 în frunte cu comuniștii au păstrat însă în inimii imaginea marilor lupte și jertfe ale țăranimii, și astăzi, anul 1907 și-a căpătat locul de cinste ce i se cuvine în istoria poporului nostru.

Unde se găsesc rădăcinile istorice, cauzele adînci ale răscoalelor din 1907?

Ele se găsesc în trecutul zbuciumat, plin de lacrimi și sînge, de asuprire și suferință, dar și de lupte neîncetate ale poporului pentru libertate, pentru eliberare socială, pentru pămînt și dreptate. Întreg evul mediu românesc a fost plin de lupte necontenite ale țăranimii împotriva boierilor și a asupritorilor de tot felul.

După reforma din 1864, cînd lupta antifeudală a maselor populare impuse desființarea iobăgiei și împroprietărirea unei părți din țăranime, contradicțiile de clasă din satul românesc nu numai că n-au fost atenuate, ci s-au ascuțit la extrem: de la 1888 și pînă la 1907 au fost numai puțin și răzleți anii fără răscoale țărănești!

Reforma de la 1864, cu toate că a îndeplinit un rol holaritor în dezvoltarea istorică a țării pe drumul capitalismului, nu a reușit să satisfacă setea de pămînt a foștilor clă-

de MATEI IONESCU, șef de sector la Institutul de Istorie al Academiei R.P.R.

din viața economică, socială și politică a țării și a satului, toate vestigiile orînduirii feudale. Datorită faptului că cele mai multe și mai bune pămînturi au rămas în mîinile moșierilor, țăranimea a fost constrînsă să primească sub imperiul foametei cele mai înrobitoare și inumane condiții ale acestora. În economia rurală predomină dijma. Și dijma în muncă și dijma în produse și rușeturi: începînd de la zilele de muncă cu carul și cu brațele și pînă la mușchii și limba de porc aduse „plocon” ciocolului de crăciun. Țăranul învîlt nu numai că lucra o suptăfață mai mare a moșiei drept plată pentru pămîntul arendaț, nu numai că făcea pe deasupra zile de muncă pe moșie, nu numai că plătea chirii exorbitante pentru pășunatul pe izlazurile boierești, nu numai că era silit să se învolască de cu larnă, cînd în schimbul unui sac de mîlai accepta prețuri ale muncii sale de două ori mai mici decît cele existente în sezonul agricol, dar jaful ajunsese pînă acolo, încît țăranii trebuiau să plătească în bani, în produse sau în muncă, pînă și pierderile de recoltă ale boierilor cauzate de cîrpi, pînă și liniștea ce o mincau răscole pe bălă, ca să nu mai vorbim de chiria întîlnirilor, a praielor și chiar a drumurilor de pe moșie.

Spre sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, sporirea exportului de cereale făcuse creștea prețului pămîntului și deci și al arenzilor. An de an, situația se înrăutățea și condițiile deveneau mai greu de îndurat. Starea de mizerie cumplită în care ajunseseră țăranimea poate fi oglindită și numai prin ur-singur exemplu: la începutul secolului nostru, prețul tinerului țăr-

rani respinși la recrutare ca înapți pentru serviciul militar se ridica aproape pînă la 50 la sută. Procesul de degradare biologică datorat pe-lagrei, tuberculozei, silinșului, alcoolismului, hranei mizerabile și muncii istovitoare, atinsese cîmîni inexistente în țările europene și comparabile numai cu situația din colonii.

Trecerea capitalismului în faza imperialistă într-o țară ca România, unde „calea prusacă” de dezvoltare a agriculturii dădea naștere unor fenomene atît de monstruoase, putea să nu pună la ordine a izbucnirea unei formidable explozii revoluționare. Pe acest fond sîntu al mizeriei, mîinii și revoltei, a sosit în orașele și satele Romîniei vestea izbucnirii primei revoluții ruse. Ecoul revoluției ruse a fost unul din factorii determinanți al renașterii mișcărilor muncitorești în anul 1905 și 1906.

La sate a fost aidoma înecutului care aprinde un rug gata prăgîit. Și astfel, masele de milioane ale satelor romînești s-au pus în mișcare cu o forță nemăitîlnită în istoria Romîniei moderne.

Începută la mijlocul lunii februarie, la Flămînzii în județul Botoșani, cu lozincă „25 de lei falcea”, răscoala a ajuns în martie 1907 la celălalt capăt al țării, cîstîrîndu-se

cumplită mînie adresat moșierilor: „Vrem capul vostru”. Rînd pe rînd orașele și ținuturile Botoșani, Bucecea, Pîdul Iloalei, Hirău, Tg. Frumos, Pașcani, Vaslui, Buhuși, Panciu, Galați, R. Sărat, Alexandria, Calafat, au cunoscut furia răscolitorilor. Barierele și împrejurimile orașelor Iași, Dorohol, T. Măgurele, Craiova, Tîrgoviște, Buzău și chiar București, au fost atacate de coloanele mîilor de țărani răzvrătiți.

Dacă în satele Moldovei țăranii au devastat conace și au ars condițiile de învîlire, în cîmptia Dunării moșierii și arendașii au cunoscut din plin mînia celor asupriți. De la București și pînă la T. Severin, de-a lungul liniei ferate, cerul era noaptea mereu roșu: ardeau cu sutele așezările boierești. Răfuita așteptată cu atîtă mînie și încordare, se împlinea cu o furie răzîntătoare. Cu toate că în conducerea mișcărilor muncitorești și socialiste precumpneau pe atunci elementele oportuniste care

Ultimul ordin de la interne

de TUDOR ARGHEZI

Asupra circulației secrete, în șîrșit, Consiliul de Miniștri, de ieri, a revenit. De-acum, Prefecții și trupele viteze și poliștii noștri să nu mai aresteze.

Se pierde vremea celor ce prînd tîlharii-n sate și duc la judecată vil și legați de coate, jandarmii, gardienii și Domnii magistrați. Nu se mai fac procese, deci nu mai arestați.

Rapoartele primite la Centru, pînă ieri, dau așteări și cifre prea mari de prizonieri. Consiliul de Miniștri, ținut după amiază, a hotărît aceștia să nu interesează.

Nu va scăpa cu viață de-aci-nainte, unul, Cîm vor sluji pe Vodă cu pușca și cu tunul. Vă rog să luați aminte din scurt, și raportați! Alit: pe zi ce număr aveți de împușcați.

(Din volumul „1907”)

PE MERIDIANELE GLOBULUI

Tratatul economic ungare-cesoslovac

PRAGA 14 (Agerpres). — Cetelea anunță:

O delegație permanentă a R. P. Ungare, condusă de Sándor Ronai, ministrul Comerțului, a dus tratative la Praga între 8-12 februarie în vederea dezvoltării relațiilor economice între Cehoslovacia și Ungaria. Cehoslovacia a fost reprezentată la tratative de ministrul Comerțului Exterior, Richard Duorak.

O delegație guvernamentală cehoslovacă va pleca în scurtă vreme la Budapesta pentru a relua tratativele.

In Cambodgia nu se va admite construirea de baze militare străine

CALCUTTA. La 12 februarie primul Sianuk a Cambodgiei a declarat în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Calcutta că poporul cambodgian „nu va permite nicodată ca pe teritoriul țării sale să fie construite baze militare ale vreunui puteri străine”.

Menderes adept al „doctrinei Eisenhower”

ANKARA 14 (Agerpres).

Primul ministru al Turciei, Menderes, a făcut declarații în cadrul unei conferințe de presă și, separat, reprezentantului agenției americane „Associated Press” în legătură cu politica internă și externă a Turciei. În ce privește politica internă, Menderes a căutat să respingă criticile formulate de partidele de opoziție la adresa guvernului său.

Primul ministru turc a pus accentul pe lipsurile economice pe seama „creșterii consumului” intern.

Referindu-se la problema Ciprului, Menderes a atacat vehement Grecia, caracterizând acțiunile de sprijinire a patrioților ciprioți întreprinse de guvernul grec drept „un scandal internațional”. El a amenințat că Tur-

O rezoluție care nu corespunde aspirațiilor naționale ale poporului algerian

NEW YORK 14. Corespondentul special al Agerpres la O.N.U. transmite:

La 13 februarie au avut loc două ședințe ale Comitetului Politic, care a încheiat discuțiile asupra celor trei proiecte de rezoluție prezentate comitetului în legătură cu examinarea problemei algeriene.

Primul a fost pus la vot proiectul celor 18 țări ale Asiei și Africii. Pentru partea din preambulul proiectului în care se spune că Adunarea Generală recunoaște „dreptul poporului algerian la autodeterminare, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U.” au votat 36 de delegații (U.R.S.S., țările de democrație populară, India, Indonezia, Egiptul, Iranul, Sudanul, Ceylonul, Yemenul și alții), contra 27, printre care reprezentanții S.U.A., Angliei, Belgiei, Olandei, Canadel, Australiei, Italiei și Spaniei. S-au abținut 14 delegații.

Apoi au fost puse la vot paragrafele rezoluției ale acestui proiect. După ce datorită eforturilor puterilor coloniale aceste paragrafe au fost respinse cu o majoritate de numai un vot s-a hotărât să nu fie pusă la vot rezoluția în ansamblu.

După aceasta urma să fie pus la vot proiectul de rezoluție al Tailandei, Filipinelor și Japoniei, care a fost dat după proiectul de rezoluție al celor 18 țări. Dar și acest proiect nu a fost pe placul puterilor coloniale. Ele au pus la cale dispute procedurale prelunge și, încălcând regulile procedurale în vigoare, au reușit să obțină ca cel de-al treilea proiect de rezoluție, propus de țările Americii latine și Italia, să aibă prioritate la vot, deși a fost prezentat ultimul în comitet. După cum s-a mai arătat, în acest proiect se subliniază doar că „după ce a fost ascultată declarația delegatului francez și altor delegații”, Adunarea Generală „își exprimă speranța că va fi găsită o rezoluție democratică pașnică”.

Această rezoluție nu corespunde în nici o măsură spiritului și conțin-

utului discuției active care timp de mai bine de o săptămână s-a desfășurat în Comitetul Politic. Ea nu corespunde nici aspirațiilor naționale ale poporului algerian, care au fost sprijinite călduros de numeroase delegații la actuala sesiune a Adunării Generale.

Acest proiect de rezoluție a fost adoptat cu 41 de voturi. Impotriva proiectului au votat 33 de delegații (țările Asiei și Africii, U.R.S.S., țările de democrație populară și altele).

Încercările reprezentanților puterilor coloniale de a obține ca proiectul de rezoluție al celor trei țări asiatice să nu fie pus în general la vot nu au avut succes. Majoritatea delegațiilor au cerut ca acest proiect să fie pus la vot și el a fost adoptat cu 37 de voturi (Siria, Tunisia, U.R.S.S., Afganistan, Indonezia, Egiptul, Iranul și altele). Impotriva lui au votat delegațiile a 27 de țări printre care S.U.A., Anglia, Australia, Belgia, Portugalia, Cuba și altele. S-au abținut 13 delegații.

Delegația franceză nu a participat la votarea proiectului de rezoluție.

IN ANGLIA

Opinia publică îngrijorată de planurile agresive americane

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS anunță:

Membrii parlamentului englez își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu planurile de folosire de către Statele Unite a bazelor din Anglia pentru lansarea de proiectile teleghidate.

La 13 februarie deputatul laburist John Rankin a adresat în Camera Comunelor o interpelare lui Duncan Sandys, ministrul Apărării, în legătură cu aceste planuri și cu posibilitatea folosirii în aceste scopuri a bazelor militare aeriene americane de pe teritoriul Angliei.

Deputatul laburist Emrys Hughes

a atras atenția ministrului Apărării asupra faptului că populația se va afla în mare primejdie dacă în Anglia, în afară de bazele militare aeriene, vor fi create baze pentru lansarea de proiectile teleghidate.

Referindu-se la recentele tratative duse de Sandys în S.U.A., Hughes și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu acordurile încheiate în S.U.A., care intensifică primejdia că în caz de război Anglia să primească contralovituri.

Duncan Sandys, ministrul Apărării, a evitat să dea un răspuns direct la întrebările care i-au fost puse.

Plenara Comitetului Național al Ununii Tineretului Comunist din Franța

PARIS 14 (Agerpres).

Recent a avut loc plenara Comitetului Național al Ununii Tineretului Comunist din Franța.

Ununea Tineretului Comunist participă activ la lupta pentru pace în Algeria, la mișcarea de protest împotriva numirii fostului general hitle-rist Speidel în postul de comandant al forțelor N.A.T.O. din Europa centrală. Comitetul Național al Ununii

a trasat tineretului comunist următoarele sarcini: să obțină încetarea războaiului colonial în Algeria pe baza recunoașterii dreptului poporului algerian la independența națională și înapoierea în patrie a soldaților francezi din Africa de nord, să lupte pentru anularea numirii lui Speidel, pentru sporirea generală a salariilor, pentru dreptul tineretului francez la învățătură și muncă.

Indeplinirea planului economiei naționale a R. D. Germane pe 1956

BERLIN 14 (Agerpres).

Agencia A.D.N. a transmis comunicatul Direcției centrale de statistică cu privire la îndeplinirea planului economiei naționale a R.D. Germane pe anul 1956.

După cum se arată în comunicat, anul trecut volumul producției industriale a sporit cu 7 la sută în comparație cu anul 1955. Cota parte a sectorului socialist în producția industrială a sporit la 88,8 la sută.

Producția de energie electrică a sporit cu 9 la sută, extracția de cărbune — cu 5,3 milioane tone. Industria constructoare de mașini, precum și alte ramuri industriale au obținut succese importante. După cum se arată însă în comunicat, în ceea ce privește producția de energie electrică,

extracția de cărbune, construcția de turbine cu abur și alte câteva feluri de produse planul nu a fost îndeplinit.

În anul 1956, volumul comerțului exterior și intergerman a sporit cu 1,2 miliarde ruble în comparație cu anul precedent. În comparație cu anul 1950, importul R.D. Germane a sporit aproape de trei ori, iar exportul de 3,5 ori.

În comunicat se subliniază că în anul 1956 au fost obținute succese în domeniul ridicării continue a nivelului de trai al populației Republicii Democratice Germane. Volumul comerțului cu amănuntul a sporit cu peste un miliard de mărci. S-a îmbunătățit considerabil aprovizionarea oamenilor muncii cu mărfuri alimentare.

Programul Comitetului japonez pentru apărarea păcii

TOKIO 14 (Agerpres).

La Tokio a avut loc o ședință a Comitetului permanent al Comitetului japonez pentru apărarea păcii, care a trasat un program larg de luptă împotriva pregătirii războiului atomic, pentru restabilirea relațiilor diplomatice dintre Japonia și China. Comitetul permanent a cerut mișcării pentru pace din Japonia să-și con-

centreze eforturile asupra luptei împotriva stocării în Japonia și pe insula Okinawa a armelor atomice americane și împotriva creării de baze militare, pentru restituirii insulei Okinawa Japoniei și anularea „pactului de securitate” japoano-american. Comitetul japonez pentru apărarea păcii s-a pronunțat pentru reducerea forțelor armate în toate țările.

Efectivul forțelor O.N.U. din Egipt

CAIRO 14 (Agerpres).

În comunicatul pentru presă publicat de centrul de informații al O.N.U. la Cairo se spune că efectivul forțelor armate extraordinare în Egipt este în prezent de aproximativ 6.000 oameni.

Din efectivul forțelor armate extraordinare ale O.N.U. fac parte trupele din Canada, India, Iugoslavia, In-

donezia, Columbia, Brazilia, Norvegia, Danemarca, Suedia și Finlanda.

În comunicat se spune că toate țările au declarat că sînt gata să trimită trupe la dispoziția forțelor armate extraordinare ale O.N.U.

Trupele O.N.U. sînt staționate pe peninsula Sinai în apropiere de linia de armistițiu și de pozițiile ocupate de trupele israeliene.

SIRIA nu permite repararea conductelor petrolifere

DAMASC 14 (Agerpres).

După cum anunță ziarul turc „Son Posta” la Damasc s-au desfășurat tratative între Siria și Iran în legătură cu repararea de către Siria a conductelor petrolifere care trec pe teritoriul său. Aceste tratative nu au dus la nici un rezultat și delegația iraniană a părăsit Siria.

Primul ministru sirian, referindu-se la aceste tratative, a declarat că atîta timp cît trupele israeliene sînt retrase de pe teritoriul egiptean guvernul Siriei nu va permite repararea conductelor de petrol care a fost aruncate în aer o dată cu de-lanșarea agresiunii anglo-franceze împotriva Egiptului.

Denunțarea tratatului anglo-iordanian

BEIRUT 14 (Agerpres). TASS anunță:

După cum s-a mai anunțat, la 4 februarie au început la Amman tratative între reprezentanții iordaniei și Angliei cu privire la anularea tratatului înrobitor anglo-iordanian încheiat în anul 1948, care prevedea staționarea forțelor armate engleze pe teritoriul iordaniei și crearea în această țară de baze militare engleze.

Potrivit știrilor primite din Amman, la 13 februarie părțile au

căzut de acord asupra denunțării tratatului încheiat de la 1 aprilie a. c. Experții celor două părți sînt impușcați să elaboreze amănuntele tehnice în legătură cu evacuarea trupelor engleze din Iordania și lichidarea bazelor militare engleze din orașele iordaniei Majra Amman și Akaba.

Se anunță de asemenea că în rînd va fi dat publicității comunicatul comun anglo-iordanian cu privire la acordul la care s-a ajuns în cadrul tratativelor.

Comunicatul Departamentului presei de la Bonn

BONN 14 (Agerpres). — TASS anunță:

Ziarele din 13 februarie au publicat următorul comunicat al Departamentului presei și informațiilor de pe lângă guvernul R. F. Germane în legătură cu mesajul lui N. A. Bulganin adresat cancelarului Adenauer: „Ampla scrisoare a primului ministru al U.R.S.S., N. A. Bulganin, adresată cancelarului federal ridică o serie de probleme. Unele din problemele ridicate în scrisoare cer o clarificare ulterioară care poate da rezultate. Alte probleme se bazează pe o apreciere cu totul nejustă a poziției politice a R. F. Germane și

a aliaților occidentali. În răspunsul său, cancelarul federal se va referi de asemenea și la aceste probleme”.

Ziarele publice de asemenea sînt terțului acordat de Adenauer: ziarul englez „News Chronicle”. Celular a spus că la unele teze date în mesajul lui N. A. Bulganin va fi dat un răspuns pozitiv, la unele un răspuns negativ. Dintr-o chestie din urmă fac parte în primul rînd problema privind legăturile R. F. Germane cu Occidentul și care, după suspusele cancelarului, le poate submina nimic. Adenauer după cum se spune în relațiile de rețor, salută „tonul foarte prietenos al mesajului lui N. A. Bulganin”.

BONN. Agenția United Press anunță că fostul general hitlest Gehlen, numit de curînd șef al serviciului de spionaj de la Bonn, va intra în posesia sfîrșitului acestei luni o călătorie în S.U.A.

ALGER. După cum anunță agenția France Presse, în dimineața zilei de 13 februarie în orașul Constantine au fost executați patru cetățeni algerieni. Ei au fost condamnați la moarte de către tribunalele franceze sub acuzația de a fi participat la „acțiune teroriste”.

BONN. După cum anunță agenția France Presse, guvernul american a învitat în mod oficial pe cancelarul Adenauer să viziteze în primăvara anulului curent Statele Unite.

ATENA. După cum relatează ziarul „Nea”, în prezent la Ankara au loc tratative americano-turce privind staționarea aviației americane în bombardament în Turcia.

WASHINGTON. După cum anunță agențiile americane de presă, Co-

sia pentru Afacerile Externe și Comisia pentru forțele armate a Statului au aprobat cu 20 de voturi la 8 „doctrina Eisenhower” pentru Orientul mijlociu.

DAMASC. După cum anunță ziarul „At Tahrir”, la 11 februarie a sosit în portul israelian Haifa o navă engleză și una italiană. Aceste nave au adus în Israel trupe franceze, munții și armament.

NEW YORK. La ședința de lucru a celui de-al XVI-lea Congres Național al Partidului Comunist S.U.A. a fost aprobat noul statut al partidului.

„Negrul să stea la locul lui!”

Aspecte ale rasismului din S. U. A.

Altele de 1/8, iar zece state nu dau definiții precise cine este considerat negru și „în ceea ce privește rasa, funcționarii o trece în registru conform părerii lui”.

Iată deci baza „științifică” a acestei teorii, al cărei substrat nu este altul decît posibilitatea de mîrire a proliului, posibilitatea menținerii legii junglei, de exploatare crîncenă a omului de către om.

Și în timp ce orice tribunal american admite în cazuri obișnuite că recunoașterea scrisului, etc.) numai mărturia experților, în problemele rasiale nici un tribunal american n-a cerut vreodată părerea unui antropolog despre rasa culva.

Se recurge însă la criteriul, pe cît de curioasă, pe atît de absurd pentru stabilirea rasei. Astfel în ședința unui tribunal în care se examina rasa unei persoane i s-a cerut acestuia să se descale, deoarece s-a afirmat că piciorul persoanelor de culoare are o anumită configurație.

Trecerea la rasa albă este interzisă, dar foarte căutată, căci ea înseamnă atribuirea unor anumite privilegii. Pentru a înlesni această trecere s-a dezvoltat o uriașă industrie pentru albirea pielii, chirurgie estetică, industrie care dispune de un capital de multe milioane de dolari.

Exemple edificatoare ale condițiilor grele de viață impuse populației de culoare ne arată următoarele date: la naștere mor de

doi ori mai mulți copii negri decît albi, iar numărul negrilor bolnavi de tuberculoză este de cinci ori mai mare decît albilor.

După datele recensămîntului din 1950, din cele 150.000.000 oameni cîi e populația S.U.A., 55.000.000 sînt considerați cetățeni de „mîna a doua” pentru simplul fapt că sînt de altă culoare. Se analizează astfel însuși principiul cuprins în Declarația de independență a S.U.A., a-nume că oamenii se nasc egali.

Restricțiile ce se aplică acestor cetățeni „de mîna a doua” sînt statornicite alt de politica S.U.A., cît și prin legi, regulamente și prescripții.

În scopul înrobirii totale a negrilor s-a constituit încă în 1867 Ku-klux-klanul — o bandă de teroriști îmbrăcați în sutane și glugi albe, care acționează pe ascuns (dar nu fără stîră autorității — n. r.) în întreaga țară.

Discriminarea rasială li așează pe oamenii de culoare pe o treaptă inferioară și pretenția, îndeobște acceptată, în S.U.A. este că cel mai bun lucru pe care el îl pot face este să-l servească pe albi. Ei sînt ultimii la angajare, primii la concedieri, nu pot lucra laolaltă cu albi, n-au voie să folosească simfonia — în aceeași întreprindere fiind — aceiași uși de intrare și ieșire, aceeași scară, găleți, cești, căni, linguri de supă sau pahare.

El au un tarif de muncă special — inferior albilor — el nu au ac-

ces la toate școlile și în nici un caz la un loc cu albi; la Universitatea din Kentucky unde, după o luptă aprigă la tribunal, a fost primit un grup de studenți negri, el au fost separați de colegii lor albi, în trenuri niște tăbișe indică locurile pentru „Negri” („locuri Jim Crow”).

Disprețul față de omul de culoare merge atît de departe, încît orice alb care e prieten cu negri este „lipsit de respect față de sine însuși” și „este mai prejos cîntă negrii”.

Discriminarea rasială, practică în S.U.A., a provocat la rîndul său o puternică mișcare cu scopul de a lupta pentru abolirea legilor rasiale.

Luptele grele ale negrilor au avut un oarecare succes prin faptul că într-o mică măsură, Cerna Supremă a S.U.A. a anulat discriminarea rasială în autobuse, dar în același timp au avut loc agresiuni asupra unor asemenea autobuse care transportau negri și albi de către teroriști.

În cluda grelelor condiții de viață, a restricțiilor la care sînt supuși, oamenii „de culoare” din S.U.A., sînt strîns uniți în luptă pentru o viață liberă și fericită, iar istoria l-a învățat și pe el că nîclodată libertatea n-a fost oferită omnirilor ca un dar, ci a fost rezultatul unei lupte dure.

Lupta împotriva fascismului, a rasismului e sprijinită de toți oamenii progresiști din lumea întreagă, ea face parte integrantă din mișcarea de pace, luptei pentru pace, chează la unii viitor fericit.

ELSE TOMA